

Úvodní stránka > Rodinné věci a dědictví > **Rodičovská zodpovědnost – právo péče o dítě, právo na styk s dítětem**

Rodičovská zodpovědnost – právo péče o dítě, právo na styk s dítětem

Rodičovská zodpovědnost zahrnuje všechna práva a povinnosti vykonávané ve vztahu k dítěti a jeho majetku. Přestože se tento pojem v různých členských státech liší, zahrnuje obvykle péči o dítě a právo dítě vídat. Pokud jste mezinárodní pár s jedním nebo více dětmi a rozcházíte se, budete se muset dohodnout na rodičovské péči.

Čím začít?

Co znamená svěřením dítěte do péče? Co znamená právo na styk s dítětem?

Žijí-li rodiče spolu, pečují obvykle o děti společně. Pokud se však rodiče rozvedou či rozejdou, musí rozhodnout, kdo za tuto péči ponese odpovědnost dál. Mohou se rozhodnout, že bude dítě žít střídavě s oběma rodiči, nebo jen s jedním z nich. V druhém případě má druhý rodič obvykle právo na styk s dítětem v určitou dobu.

Právo péče o dítě zahrnuje rovněž další práva a povinnosti související se vzděláváním a péčí o dítě, včetně práva starat se o dítě a spravovat jeho majetek. Obvykle jsou nositeli rodičovské zodpovědnosti vůči dítěti rodiče, avšak rodičovská zodpovědnost může rovněž přejít na ústav, kterému je dítě svěřeno.

Kdo rozhoduje o svěřením dítěte do péče a právu na styk s dítětem?

Rodiče mohou o těchto věcech rozhodnout vzájemnou dohodou. Nemohou-li se rodiče dohodnout, může jim pomoci mediátor nebo právník. Potřebujete-li najít mediátora, navštivte odkaz na konci této stránky.

Nejsou-li rodiče schopni dohodnout se, může se stát, že o věci musí rozhodnout soud. Soud může rozhodnout, že péči o dítě svěří oběma rodičům (společná péče o dítě), nebo jen jednomu z nich (péče o dítě jedním rodičem). Je-li péče o dítě svěřena jen jednomu z rodičů, může soud rozhodnout o právu druhého rodiče na styk s dítětem.

V případě mezinárodního páru stanoví předpisy EU, který soud je pro případ příslušný. Potřebujete-li najít příslušný soud, navštivte odkaz na konci této stránky.

Hlavním cílem tohoto opatření je zabránit situacím, kdy by se každý z rodičů obrátil na soud ve své zemi a v jedné věci by byla vydána dvě rozhodnutí.

Zásadou je, že příslušným soudem je soud státu, v němž dítě obvykle pobývá.

Je rozhodnutí soudu vykonatelné v jiné zemi EU?

Mechanismus uznávání a výkonu rozhodnutí zajišťuje, že vydané soudní rozhodnutí je v ostatních zemích EU uplatňováno. Usnadňuje tak osobám s rodičovskou odpovědností uplatňovat svá práva.

Konkrétně to znamená, že rozsudek týkající se práva na styk s dítětem bude uznán v jiném členském státě EU, aniž by bylo zapotřebí zvláštního řízení, čímž se podporují lepší vztahy mezi dítětem a oběma rodiči.

Která pravidla EU se použijí?

Součástí [nařízení Brusel IIa](#) jsou pravidla pro řešení přeshraničních případů mezi dětmi a jejich rodiči. Tato pravidla platí stejně pro všechny děti, ať již se narodily v manželství, či mimo ně. Nařízení Brusel IIa je úhelným kamenem soudní spolupráce EU ve věcech manželských a věcech rodičovské zodpovědnosti. Nařízení je použitelné od 1. března 2005 ve všech členských státech EU kromě Dánska.

Chcete-li získat podrobné informace o právu některého členského státu, zvolte si jeho vlajčku.

Související internetové odkazy

[Najděte mediátora](#)

[Najděte příslušný soud](#)

[Přečtěte si leták](#)

Poslední aktualizace: 18/01/2019

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.